SVJEDOČANSTVO IZ KNJIGE "MENI JE BOG POMOGAO" -

www.molitvenici.net

BOG JE BIO NA MOJIM VRATIMA

Ovo je istinit događaj koji mi je napisala gospođa koja je doživjela

uslišanje po molitveniku Molitve u potrebi.

Bio je dvanaesti mjesec 2012. godine. Do mirovine je ostalo još

velikih pet dana.

U podstanarskom stanu u kojem živimo moj teško oboljeli suprug

i ja, hladnjak je potpuno prazan. Polica smočnice također prazna.

U jednoj staklenci ostalo je šljivovog pekmeza u tragovima. U

vrećici s kruhom tek dvije šnite.

Digla sam se ujutro u pet kao i obično. Razlog, mir i tišina za

molitvu. Izmolila sam krunicu Blažene Djevice Marije i krunicu

Božanskog milosrđa. I to jutro, kao i svako drugo, razgovarala

sam s ljubljenim Spasiteljem i Njegovom Majčicom.

Tog jutra sam dodala još jednu molitvu. Držala sam u ruci

molitvenik MOLITVE U POTREBI. Na trinaestoj stranici tog

molitvenika pronašla sam molitvu MOLITVA GOSPI U SVAKOJ

POTREBI.

Izmolila sam je i nastavila obavljati svoje kućanske poslove. U

osam sati ujutro na mojim vratima zazvonilo je zvonce. Otvorila

sam ih i na njima ugledala čovjeka s vrećicama punim hrane.

Prepoznala sam ga. Bio je to susjed s drugog ulaza.

Pitao me: „Imate li što jesti?“ Šutjela sam. On je nastavio: „Molio

sam jutros Isusa. U molitvi sam pomislio na vas i pitao se imate li

hrane. Znam da je s vašim primanjima to nemoguće.“

Njegove riječi su me dirnule. Ja sam nastavila: „Eto, vidite. I ja svako jutro razgovaram s Gospodinom. Jutros sam mu se posebno obratila. Nisam znala što ćemo danas jesti, imam samo dva komadića kruha i mrvicu pekmeza. Uzela sam molitvenik koji mi je nedavno poklonila moja prijateljica. Molila sam Boga da pogleda na mog muža i mene, da nam se smiluje da ne umremo gladni. I evo, kao što vidite, Bog mi je poslao vas.“

Žurio je. Rekao je da ga čeka još puno posla. Na odlasku mi je još

ostavio pedeset kuna. „To vam je za kruh“, rekao je.

Zatvorila sam vrata. Vrećice nisam dirala. Suprug je još spavao, a

ja sam išla zahvaliti Gospi i Isusu što nisu dopustili da ostanemo

gladni.

U duši sam osjetila neopisivi mir. Isus je to jutro želio i poslao

nekoga da nas spasi, ali prvo je poslao molitvenik Molitve u

potrebi.

Od tog su jutra velečasni i ljudi koji zajedno s njim rade tako

velike stvari uključeni u moje molitve.

Vjerujte, znam puno ljudi koji ne žive s Bogom.

Oni ne znaju što propuštaju, jer život je kao vjetar koji puhne i

već te nestane. Na ovoj zemlji smo samo putnici.

Ogledalo našeg života očitovat će se u životu s voljenim

Spasiteljem. (J. M.)